

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. μὴν ἀπαυλῶτε. Συγκοινωνίαν οὐδέποτε ἡ ἀποκέντρωση ἐπὶ τὴν κάμετε λαμβάνει.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Μὴ λησμονεῖτε ὅσα ὑποφέρειτε ταξιδεύοντες, καὶ πόδατε τὸν ὁβολὸν σας γιὰ τὸ λαμπρὸν.

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ! Αὐτὸ δὲ εἶνε ἡ μοναδικὴ διέξοδος παντός Κυθηρίου ἀγαπῶντος τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη καὶ ἐμεγάλωσε.

ΚΥΘΗΡΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1925—ΑΡΙΘ 16

ΕΡΑΝΟΣ ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Ο Ένεργηθείς ἐν Ποταμῷ ἔρανος τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ παρελθόντος μηνὸς, μετὰ ὁμιλίαν τοῦ πληρεξουσίου μας κ. Παν. Τσιτσάκη ὑπὲρ τοῦ λιμένος, ἀπέδωκεν ὀνομαστικῶς τὰ κατωτέρω ποσὰ τεθέντα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Δείον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὸν ἔρανον αὐτὸν δὲν μετέσχον ἄλλαι κοινότητες παρὰ μόνον ὁ Ποταμὸς ὅστις ὁμολογουμένως ἐδείξε ἐξαιρετικὴν προθυμίαν καὶ ἐνθουσιασμόν. Διὰ τὰς ἄλλας κοινότητας καταρτίζονται ὑποεπιτροπαὶ αἱ ὁποῖαι θέλουσιν ταχέως προβῆ καὶ αὐταὶ εἰς τὴν συλλογὴν ἐράνων.

ΕΙΣ ΛΙΡΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

- 1) Κωνσταντῖνος Παναγ. Τσαμπηρῆς κτηματίας λίρας Ἀγγλ. (Γυνίας) 10
- 2) Παναγιώτης Κωνσ. Χλαμπέας ἔμπορος 10

Λίραι 20

ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

	Δραχ.	25.000
1) Μιχαὴλ Ι. Μεγαλοκονόμος βιομήχανος	2.500	
2) Νικόλαος Π. Κορηνὸς κτηματίας	2.500	
3) Παναγιώτης Θ. Κατσούλης ἱατρός	2.000	
4) Σπυρίδων Π. Πανάρτος κτηματίας	2.000	
5) Κωνσταντῖνος Σημαντήρης ἱατρός	2.000	
6) Ἀνάργυρος Φωτεινὸς Σπυριδίου κρεοπώλης	1.000	
7) Κωνσταντῖνος Δ. Ζαγλανίτης κτηματίας	1.000	
8) Γεώργιος Κ. Τσιτσάκης ἔμπορος	1.000	
9) Ἰωάννης Δ. Πανάρτος ἔμπορος	1.000	
10) Χαρίλαος Χαρ. Κασσιμάτης ὑποδηματοποιὸς	1.000	
11) Καρόλας Μιχαλάκης ἔμπορος	1.000	
12) Μηνᾶς Φαρδούλης κτηματίας	1.000	
13) Νικόλαος Παχουντάκης ἔμπορος	1.000	
14) Θεόδωρος Ι. Κασσιμάτης	1.000	
15) Ἰωάννης Π. Χλαμπέας	1.000	
16) Εὐάγγελος Μ. Μεγαλοκονόμος κτηματίας	1.000	
17) Γεώργιος Ι. Σοφίος ὑποδηματοποιὸς	1.000	
18) Μιχαὴλ Ε. Μεγαλοκονόμος κτηματίας	1.000	
19) Ἰωάννης Χαρ. Ταρβάνης ὑποδηματοποιὸς	1.000	
20) Ἀγγεῖλος Ταρβάνης ἔμπορος	1.000	
21) Ζαχαρίας Α. Μπαβέας κτηματίας	1.000	
22) Εὐάγγελος Δ. Δεσῶνης	1.000	
23) Κωνσταντῖνος Ε. Φαρδούλης κτηματίας	1.000	
24) Μιμήκος Παν. Κρίθαρης ἔμπορος	500	
25) Παναγιώτης Στέλλιος κρεοπώλης	500	
26) Ἀλέξανδρος Κορηνὸς ἔμπορος	500	
27) Παναγιώτης Πρωτοψάλτης ἔμπορος	500	
28) Θεόδωρος Μιχαλῆτης ἔμπορος	500	
29) Σταυρὸς Π. Χλαμπέας	500	
30) Παναγιώτης Πανάρτος ἱερεὺς	500	
31) Στυλιανὸς Μεγαλοκονόμος ἔμπορος	500	
32) Γεώργιος Εὐστ. Τσιγγόνης σχολάρχης	500	
33) Κωνσταντῖνος Παν. Κατσούλης Πράκτωρ Ἀτμοπλ.	500	
34) Πέτρος Μαργένης ἔμπορος	500	
35) Εὐάγγελος Ανδ. Κορηνὸς κτηματίας	500	
36) Θεόδωρος Μιχ. Μεγαλοκονόμος κτηματίας	500	
37) Ἀντώνιος Ν. Μεγαλοκονόμος	500	
38) Σπυρίδων Β. Φαντῆς δικολάβος	300	
39) Ἰωάννης Γ. Φαρδούλης κτηματίας	300	
40) Πολυχρόνης Δεσφιδίτης καφεπώλης	300	
41) Κυριάκος Δουράντος κτηματίας	300	
42) Ἀδελφοὶ Πεντάπουλοι καφεπώλαι	300	
43) Κοσμάς Π. Σουρῆς κτηματίας	300	
44) Ἀναστάσιος Δ. Μεγαλοκονόμος κτηματίας	300	
45) Δημήτριος Δεσῶνης κτηματίας	300	
46) Ἀνάργυρος Ν. Πανάρτος ἔμπορος	200	
47) Κυριάκος Π. Κορηνὸς κτηματίας	200	
48) Δημήτριος Π. Κορηνὸς κτηματίας	200	
49) Δημήτριος Ἀραπαντῆς πρᾶκτωρ Ἀτμοπλ.	200	
50) Γεώργιος Θ. Μεγαλοκονόμος ταχυδρόμος	120	
51) Παναγιώτης Πεντάπουλος ἔμπορος	150	
52) Γεώργιος Α. Σοφίος	100	
53) Δημήτριος Κ. Θεοδορακίδης ὑποδηματοποιὸς	100	
54) Εὐάγγελος Ἀργύρης ἱεροψάλτης	100	
55) Ἀλέξιος Γεωργίου κτηματίας	100	
56) Ἐμμανουὴλ Πρωτοψάλτης	100	
57) Νικόλαος Ε. Τσιγγόνης ὑποδηματοποιὸς	100	
58) Μηνᾶς Ἀρχοντοῦλης ἔμπορος	100	
59) Γιαννούλα Ζαντιάνου οἰκονομῆ	50	
60) Ἀναστάσιος Πατρίκος Ζαχαροπλάστης	50	
61) Εὐάγγελος Κωνσ. Κατσούλης μαθητὴς Β'. Ἐλλ. Σχολ.	50	
62) Σύνδεσ. Προστ. Κυθ. Συμφερόντων	1.500	
63) Ἀνώνυμος. Εἰκοσιπέντε χιλιάδας	25.000	

Ἔτσι σύνολον δραχμῶν 91.400

Ἡ συσταθεῖσα ἐν Ποταμῷ ὑποεπιτροπὴ θέλει συνεχίσῃ τὸν ἔρανον. Ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι εἰς τὸ συλλεγὲν ἀνωτέρω ποσὸν θὰ προστεθῇ καὶ ἕτερον, εἰς ἔξου σημαντικόν, ἱκανὸν νὰ παρακινήσῃ καὶ τοὺς πλεονεξιαστικῶς ὁπως συντελέσωσι διὰ τοῦ ὁβολοῦ των εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου, τὸ ὁποῖον θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς συγκοινωνιακὰς ταλαιπωρίας τῶν κατοίκων τῆς Νήσου μας.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΑΝΕΥ ΤΕΛΟΥΣ

Αἱ δημοσιεύμεναι εἰς ἄλλην στήλην ἐντυπώσεις ἐνὸς ταξιδιώτου ἀπὸ τὴν νήσον μας, χαρακτηρίζουν ζωηρότητα τὸ μαρτύριον τὸ ὁποῖον οἱ κάτοικοι ἐξιστάται δόσεις πρόκειται νὰ ταξιδεύουσιν. Νομίζομεν δι' αὐτὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ καταβληθῶν ὅχι ἀπλᾶς πλέον ἐνέργειαι ἀλλὰ νὰ τεθῇ ὁλόκληρος ὁ κυθηρικὸς κόσμος εἰς κίνησιν ὡς εἰς ἄνθρωπος, διὰ νὰ δώσῃ τέρμα εἰς μίαν κατάστασιν ἢ ὁποῖα τὸν ἐξενετίζει εἰς τὰ ὅρια τῶν ἐξόνων.

ΝΑ ΙΔΡΥΘΩΝ ΤΟ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
Εἰς τὸν Ποταμὸν καὶ τὰς γειτονικοὺς πόδας αὐτὸν κοινότητος, ὑπάρχουν πλέον τῶν ἐξήκοντα μαθητῶν καὶ μαθητριῶν μὴ δυναμένων νὰ φοιτήσωσι εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς Χώρας τὸ μὲν ἐξ οἰκονομικῶν λόγων, τὸ δὲ καὶ κυρίως, διότι οἱ γονεῖς των, καὶ πρὸ πάντων τῶν θηλέων, δὲν ἐπιθυμοῦν ν' ἀπομακρυνθῶσι τὰ παιδιὰ των ἀπὸ πλησίον των. Οὕτω δὲ ἐνὸς τῶν θηλέων τῆς Χώρας ἐκπαιδεύονται, τὰ ὅπλα τοῦ Ποταμοῦ μένουσιν ἀνεκκαί-δευτα πρὸς μεγάλην ζημίαν τῆς Κυθηρικῆς κοινότητος.

Τὸ ἄπορον τοῦτο θὰ ἠδύνατο εὐχερῶς νὰ διορθωθῇ ἐὰν ἰδρυτο ἐν Ποταμῷ ἕνα ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐν Ἀθήναις ὁμοίων λειτουργούντων. Ἐνὰ ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὰ τέκνα τῶν συμπολιτῶν μας μὲ ὀλιγότερα ἐξοδα παρ' ὅσα θ' ἀπαιτοῦντο ἐὰν ταῦτα ἐστέλλοντο εἰς τὴν Χώραν, καὶ τὸ κυριώτερον, διότι ἡ ἐκπαίδευσίς αὐτῶν θὰ ἐγένετο ἐπιμελεστέρα ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας των καὶ ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίβλεψιν τῶν οἰκονομικῶν των. Ὀλίγη καλὴ θέλησις χρειάζεται καὶ ἡ σκέψις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐνδο-λως. Ἰδοὺ στάδιον δράσεως τοῦ ἐν ποταμῷ Συνδέσμου καὶ τῶν ἄλλων ἐκεῖ κοινωτικῶν παραγόντων.

ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΚΑΙ Η ΝΗΣΟΣ

Με ἀισθητὰ ἱκανοποιήσεως θὰ πληροπορηθῶν οἱ Κυθηριοὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου μας κινεῖται ζωηρῶς πλέον διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος. Τ' ἀναγραφόμενα εἰς ἄλλην στήλην ποσὰ τὰς διενεργηθέντος ἐν Ποταμῷ ἔρανον μαρτυροῦν εὐχλότως περὶ τοῦτου. Εὐχόμεθα μόνον οἱ ἔρανοι νὰ μὴ σταματήσωσι εἰς τὸν Ποταμὸν ἀλλὰ νὰ ἐκτεταθῶν καὶ εἰς τὰ χωρία, καὶ κυρίως εἰς τὴν πρωτεύουσιν Χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν παρέχεται ἡ μοναδικὴ ἐκπαίδευσις νὰ δειχθῇ τὰ πρὸς τὴν λοιπὴν νήσον ἀσθήματα τῶν πλουσίων κατοίκων τῆς.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΜΑΣ

Μία ἑλλειψίς παρατηρεῖται εἰς τὴν νήσον μας κοινὴ καὶ εἰς ἄλλας νήσους. Μὴ μίαν μόνον διαφέρειν διὰ τὴν ἡμᾶς μὲν ἐξοικονομεῖ ἡ ἑλλειψίς αὐτὴ νὰ ὑφίσταται, ἐνὸς εἰς τὰς ἄλλας ἡμᾶς νὰ ἐκλείπῃ.

Ἐννοοῦμεν τὴν ἐγκατάστασιν ἡλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἀπασαν τὴν νήσον. Εἶνε περίεργον, πῶς ὁ κυθηρικὸς, ὁ ἀρχολογούμενος καὶ μὲ τοὺς πολλοὺς λεπτεπίλεκτους οἰκονομικοὺς συνδυασμούς, δὲν ἐκνέφῃ ποτὲ διὰ τὴν ἡλεκτροφωτισμὸν τῆς οἰκίας του καὶ τῆς καλῆς τοῦ εἶναι ἀπείρως εὐθυμότερος ἀπὸ τὸν φοιτητὴν τοῦ ἑλίου καὶ τοῦ πετρελαίου.

Ἄλλαι νήσοι ὡς ἡ Τήνος, ἡ Πάρος, ἡ Σαντορίνη, μνηστέον καὶ φτωχότεραι τῶν Κυθῶν ἡλεκτροφωτισθῶσιν, ἐνὸς ἡμᾶς ἐξοικονομεῖμεν καὶ καλοῦμεν ἑλᾶν ὡς οἱ ἄλλοι τῆς Πολιτείας. Ἐν ἑργασίᾳ ἡλεκτρικῶν, ἰδρυμένων εἰς τὸ κέντρον τῆς Νήσου, καὶ διοχετεύον τὸ ροῦς τῆς οἰκίας καὶ τῆς οἰκίας τῶν χωρίων, θὰ μεταβλήῃ τελείως τὴν ὄψιν τοῦ τόπου, καὶ θὰ ἐκπληρωθῇ αὐτὸν καὶ οἰκονομικῶς καὶ ἐκπολιτικῶς. Ἀς ἐλπίσωμεν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνηγορεύσιν τὸν θεόν εἰς ἐπαγγελίαν τὴν ἀνωτέρω σκέψιν.

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΩΝ ΣΗΜΑΤΕΙΩΝ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος ἔτους τῆς ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ «Κυθηρικῆς Ἀδελφότητος» τὸν ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, προκύπτει τὸ ἐξαιρετικὸν συμπέρασμα τῆς οικονομικῆς ἀκμῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἐφύλασσε τὸ Κυθηρικὸν ἐκεῖνο σωματεῖον, καὶ τῆς ὁμοιοῦς καὶ τῆς ἀγάπης τῆς ὑπαγωγῆς μεταξὺ τῶν μελῶν του.

Εἰς τοὺς ὁποτελούμεν τὸ ἐν λόγῳ σωματεῖον συμπολίτας ἀνήκουν θεομάρτυρες ἔκαιοι καὶ συγχρητῆρες διὰ τὸ ὑποδειγματικὸν ἔργον των.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΟΥ

Ποταμὸς 5 Αὐγούστου 1925

Χθὲς ἦτο Τρίτη, καὶ ἡμέρα προσεγγίσεως δύο ἀτμοπλοίων εἰς Ἀγίαν Πελαγίαν. Τὸ ἕνα ἦτο ἡ «Λακωνία» καὶ τὸ ἄλλο τὸ «Δελφίνι». Τὸ πρῶτον ἤρθε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐπῆλθαι γιὰ τὰς Καλάμας, καὶ τὸ ἄλλο ἤρθε ἀπὸ τὰς Καλάμας καὶ ἐπῆλθαι γιὰ τὸν Πειραιᾶ. Καὶ τὰ δύο ἦσαν ταχύπλοα καὶ ἡλεκτροφωτιστά καὶ τὰ μᾶλλον προτιμώμενα ἀπὸ τοὺς ταξιδεύοντας κατοίκους τῆς Νήσου.

Ταξιδιώτης καὶ γώ, κατέβηκα εἰς τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν ἀπὸ τὸ πρῶτον γιὰ νὰ πᾶω τὸ «Δελφίνι» καὶ νὰ πᾶω εἰς τὴν δουλειά μου.

Ὁ δρόμος ἦτο χαρὰ θεοῦ. Μία δροσιά ποῦ ἐδίδοτε τέφρη εὐχάριστη εἰς τὸ σῶμα εἶχε γεμίσει τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ μὲ εἶχε διαθέσει τὸσον ὥρα, ποῦ ἀρχισα νὰ τραγουδῶ σιγὰ σιγὰ ἕνα ἀπὸ τὰ χαριτωμένα τραγουδάκια τοῦ νησιῦ μας τὸ ὁποῖον παρακολουθοῦσε μὲ τὸ σφύριγμα τοῦ καὶ ὁ νεαρὸς ἀγωνιάτης μου.

Κατὰ διαστήματα ἀραιὰ διεκρίνοντο εἰς τὸν δρόμον καὶ ἄλλοι ταξιδιώται μερικοὶ πεζοὶ καὶ μερικοὶ ἑκπλοῖ, καὶ ἕνα διάφορα νὰ τοὺς ἀκολουθοῦν φορτωμένα μὲ ἀποσκευὰς καὶ μικροεμπορεύματα. Ὁ «λίγο κατ' ὀλίγον» ἡ Ἀγία Πελαγία ἐρέμειον ἀπὸ κόσμον, καὶ μία κίνησις ἀρκετὰ ζωηρὴ παρετηρεῖτο εἰς τὰ μαγαζιά, εἰς τὴν παραλία, εἰς τὸ Τελωνιοσταθμαρχεῖο.

Ἡ θάλασσα ἦτο ἡσυχὴ καὶ ἕνα ἐλαφρὸν ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ ἀγέρας ἀπαλὰ ἀπαλὴ τὴν ἐκτείνοντα κατὰ τρόπον προμηνύοντα ἕνα ἡσυχὴ καὶ εὐχάριστο ταξίδι.

Οἱ βάρκες ἦσαν παρατεταγμέναι εἰς γραμμὴν ἡ μία εἰς ὀλίγον ἀπόστασιν τῆς ἄλλης κοντὰ εἰς τὸ κυμαθάλασσο μὲ τὰ κουπιά εἰς τοὺς σκαρμούς ἐτοιμοὺς, καὶ μὲ τὰ φηλάκια ἀλόμενα μὲ ῥυθμὸν.

Κατὰ μήκος τῆς παραλίας ἡ ἄμμος εἶχε γεμίσει ἀπὸ βαρελάκια μὲ κρασί, ἀπὸ τερενκέδες μὲ λάδι, ἀπὸ καλαθάκια μὲ αὐγὰ καὶ ἄλλα ἐντελόμενα ἐγχωρίων προελεύσεως καὶ παραγωγῆς, καὶ ἀρκετὲς κόφες, περὶ τὰς πενήντα, γεμίτες σταφύλια γιὰ τὸν Πειραιᾶ, καὶ χίλια ἄλλα μικροπράγματα καὶ ἀμυγδαλῶν ἀποσταλλόμενα πρὸς τοὺς συγγενεῖς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τῶν τῆς νήσου.

Ἐπλησίαζε τὸ μεσημέρι ὅταν κάποιος κύριος καθισμένος κοντὰ μας παρατηρῶντας τὴν θάλασσαν ἡ ὁποία λίγος λίγο ἐφούσκωνε, μᾶς ἀνέγγειλε μὲ ἀνέσχυρη φωνή, ὅτι ταξιδεῖ δὲν θὰ κάνομε! Ὅλοι τότε προσέξαμε τὴν θάλασσαν, καὶ πραγματικῶς παρετηρήσαμε ὅτι ἀρχισα μὲ φονοκοθλασσιὰ ἀδικαιολόγητη, γιὰ μᾶς τοῖς ἡσιωτοῦ ποῦ δὲν καταλαβαίναμε πῶς ἦτο δυνατόν νὰ σκαθίῃ τὸ κύμα εἰς τὴν ἄμμο χωρὶς ἄερα. Ὁ προσκληθεὶς γιὰ νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον κύριος βαρκάρης μᾶς ἀπήντησε, κατόπιν ἐμβριθοῦς συνοφρυώσεως καὶ μὲ τουπὲ χιλίων πεπεισμένων παπταναίων, ὅτι «πάνω ἐπῆρε βορρῆς καὶ σὲ λίγο θὰ τὸν ἔχωμε κι' ἐδῶ φρέσκο!»

Διάβηκα! Σὲ λίγο ἡ θάλασσα, ἐφούσκωνε πράγματι περισσότερον, καὶ ὁ προαναγγελλὸς βορρῆς ἐνεφανίσθη ἀπειλητικῶς καὶ ἔκανε τὰ κύματα ν' ἀφρίζουν εἰς τὸ ἀνοικτὸ πέλαγος καὶ νὰ ἐκπλύνονται εἰς τὴν ἐκτεταμένην παραλία τῆς Ἀγίας Πελαγίας σὴν κοπάδια λευκῶν περιστεριῶν. Ἀντίο ταξιδι.....

Μὴν ἀνησυχεῖτε κύριοι! Μοῦ λέγει ὁ ἴδιος καπετὰν βαρκάρης ὁ ὁποῖος παρετήρησε τὴν ἀγωνία μου. Καλοκαίρι εἶνε! Ἡ θάλασσα βράδυ βράδυ κόβει, καὶ θὰ ἔχωμε προσέγγισιν. Σὲ μὴν δύο ὥρες θά-χωμε καὶ τὴν «Λακωνία». Τὸ «Δελφίνι» πάει πρῶτα εἰς τὴν Νεάπολιν, ὅπως μᾶς εἶπε ὁ πρᾶκτορας, καὶ κατὰ τὰς ὁκτώμισιν θὰ τῶκαμε ἐδῶ καὶ θὰ φύγετε γιὰ τὸν Πειραιᾶ. Μὴν ἀνησυχεῖτε....

Ἐπειὰ ἀπὸ τῶσον καθησυχαστικῶς διαβεβαιώσεως, ἀπεφασίσαμεν νὰ μὴ ἀνησυχήσωμε, καὶ νὰ πιστεύωμε πῶς ἡ «Λακωνία» μετὰ δύο ὥρας θὰ κατέπλεεν εἰς τὴν ὑδατίνην ἀγκυλὴν τῆς Ἀγίας Πελαγίας, ὅτι θὰ εἴχαμε ἐδῶ τὸ «Δελφί-

νι» κατὰ τὸ βραδάκι, καὶ πῶς θὰ φεύγομε γιὰ τὸν Πειραιᾶ ἡσυχῶς....

Ἀλλοῖμονον ὅμως! Κατὰ τὴν τετάρτην μεταμεσημβρίαν ἕνας ἄλλος βαρκάρης ἀληθοφωρῶς ἐπὶ ἐπιβατικῶν κοινῶν οἱ «ἡ Λακωνία» ἐπέρασε ἀνοικτὰ καὶ τραβᾷ γραμμὴν γιὰ τὸ Ρούτσουνα, καὶ οἱ κατὰ πάσαν πιθανότητα ἐπειδὴ ὁ βορρῆς δυνάμει, οὔτε τὸ «Δελφίνι» δὲν θὰ προσεγγίσῃ εἰς τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν!

Καὶ τότε ὅλον τὰ πρόσωπα ἐκατασφύφισαν, οἱ περισσότεροι δὲ ἀγωγεῖς ποῦ ἦσαν ἐτοιμοὶ νὰ πάρουν τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ἐπιβάτας τῆς «Λακωνίας» ἐμάδεψαν τὰ σχοινιά τῶν σκαριῶν ἐκαβάλλησαν τὰ ζῶα των, καὶ ἐφυγαν γιὰ τὰ χωρία των. Ἐμειναν ὅμως καὶ μερικοὶ θέλοντες νὰ πιστεύουν ὅτι ἡ «θαλάσσα κόβει κατὰ τὸ βραδάκι» γιὰ νὰ μὴ χάσουν τ' ἀγῶνι των μὴ φορὰ ποῦ κατεβήκαμε εἰς τὸ γαλὸ. Ἐταῖ λοιπὸν ἐχάθη ἡ εὐχάριστησις νὰ ἰδοῦμε καὶ μεῖς τὴν «Λακωνία», καὶ ἐκρημαστήκαμε πληρῶς εἰς τὴν ἐλπίδα πῶς θὰ κόψῃ ἡ θάλασσα «κατὰ τὸ βραδάκι» γιὰ νὰ δοῦμε τοῦλάχιστον τὸ «Δελφίνι» ποῦ θὰ μᾶς ἐπαίρει.

Φεῖ! Ματαίᾳ ἀπεδείχθη καὶ ἡ ἐλπίς αὐτή! Τόπος ἄλμενος ἡ Ἀγία Πελαγία, ἔχουσα γείτονα τὸν κάβο Μαλέα, καὶ ἐκτεθειμένη εἰς τὰς ἀγρίας θοπέας τῶν βορρῶν καὶ ἀνατολικῶν ἀνέμων ποῦ κά-νουν τὴν θάλασσαν νὰ χοροπηδᾷ μὲ μανία καὶ νὰ κατακλῇ κολλᾶς μαγαζιά καὶ σπιτὰ, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μᾶς χορηγήσῃ τὴν εὐτυχία τῆς ἀσφαλούς μας ἐπιβίσεως ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου.

Καὶ ἔτσι ἐφθάσε καὶ τὸ «βραδάκι» μὲ ὀλιγοτέραν μὲν ἀνεμον ἄλλὰ χωρὶς καὶ ἡ θάλασσα νὰ κόψῃ. Μερικοὶ ἐπιβῆται ἔχοντες λόγους σπουδαίους νὰ σπεύδω εἰς τὸ ταξίδι των, παρεκάλεσαν τοὺς βαρκάρηδες νὰ οἰσύνουν τῆς βάρκες εἰς τὴν θάλασσαν λαμβανόμενοι ὅτι ἄλλοτε μὲ περισσοτέραν θαλασσοταραχὴν τὰς εἰ-πύον. Οἱ βαρκάρηδες ὅμως ἠρῶνόντο, καὶ ἐπειδὴ ἐπιμόνως παρεκλήθησαν, συνήλθον εἰς συμβούλιον ὅπως ἀποφασίσουν....

Ἐν τῷ μεταξύ ἐφθασεν ἡ ὁδὸς καὶ ἡμῶσι τῆς ἐσπέρας καὶ τὸ «Δελφίνι» ἐφάνη ἐρχόμενον γραμμὴν ἐκ Νεαπόλεως πρὸς τὴν Ἀγίαν Πελαγίαν. Τὸ βαρκα-ρικὸν συμβούλιον ἐτελείωσε ὅταν τὸ ἀτμόπλοιο ἐπλησίαζε πλέον ἡμῶσι συρίζον καὶ κατάφωτον. Ὁ κόσμος ὅλος εἶχε συναθροισθῇ εἰς τὴν παραλίαν ἀγωνιῶν νὰ μίθῃ τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐκεῖ πρὸς τὸν ἀφρόν των κυμάτων τὰ ὁποῖα ἤπλυνον καὶ ἐκρίνοντο εἰς τὴν ἄμμο μικρὰ ὅμως καὶ ἀνίσχυρα, κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὁλων, νὰ ἐμποδίσουν τῆς βάρκης νὰ οἰσύνουν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις. «Βάρκες δὲν πέφτουν διότι νυχτομπαζεῖ ἡ θάλασσα, καὶ τὰ κύματα, εἶνε κοντὰ τὸ ἕνα εἰς τὸ ἄλλο καὶ δὲν δί-νουν καιρὸ στῆς βάρκες ν' ἀναστεινά-ζουν!»

Τὸ «Δελφίνι» εἶχεν ἤδη πλησιάσει εἰς ἐλαχίστην ἀπὸ τῆς παραλίας ἀπόστασιν χωρὶς ν' ἀγκυροβολήσῃ, καὶ ὅταν εἶδε ὅτι δὲν ὑπῆρχον βάρκες οἰσύνειν εἰς τὴν θά-λασσαν, διέγραψε μίαν θαυμασίαν καμπύ-λην κάτωθεν τοῦ Πύργου, καὶ στρέψαν τὴν πρῶσαν πρὸς τὸν Μαλέαν ἐφυγεν ὀλοταχῶς τὴν στιγμὴν ποῦ ἡ Σελήνη ἀ-νεδύετο πλήρως ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ θαλασ-σινικοῦ ὀρίζοντος γιὰ νὰ σκορπίσῃ τὸ ἀρ-γυρένιον τῆς φῶς νὰ παραμυρίαν εἰς τοὺς ταξιδιώτας.

Καὶ ὅταν πλέον δὲν διεκρίνοντο παρὰ ἀμυδρότατα τὰ φῶτα τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὸ πέλαγος, ἤκουε κανεὶς τοὺς ἐξῆς δια-λόγους:

- Τὶ θὰ κάμης συμπεθερε;
- Τὶ θὰ κάμω; θὰ τραβήξω γιὰ τὸ Μυλοποτάμο. Ποῦ νὰ περιμένω δύο μέ-ρες.
- Γιάννη τί λές; θὰ μείνῃς;
- Ὅχι. Λέω πῶς καλύτερα εἶνε νὰ τοῦ δώσωμε γι

